

Principperne om hvordan man opdager nye sandheder

Princip 18: "Ret opmærksomheden mod at finde det, som er sandt i stedet for det, som er falsk."

Hvordan kan ovenstående hjælpe os med at finde sandheden? Betyder det, at man måske vil overse eller ignorere det forkerte og det falske, hvis man bruger dette princip?

Allerførst må vi spørge os selv, hvorfor princippet virker – hvorfor fungerer det bedre at fokusere på det sande end på det fejlagtige?

Grunden til dette bliver tydelig, når vi forstår, at der er to andre principper i spil.

"Energi følger tanke."

Dette fortæller os, at hvis vores tanker er fokuserede på det sande, så vil energien følge og føre os frem mod sandheden.

Hvis tankerne er fokuserede på det falske og fejlagtige, så vil den energi, der skabes, føre os hen imod det falske. Så vil vi se det fejlagtige og ofte ikke få øje på sandheden.

"Man finder det, man leder efter."

Hvis man leder efter sandheden, så vil man også finde sandheden, men hvis man ser efter det fejlagtige og falske, så vil man ligeledes finde det.

Vi kan iagttagelse, hvordan dette udspiller sig i det virkelige liv. Tænk på mennesker, du kender, som er meget kritiske og finder fejl under hver eneste sten. Finder disse mennesker nogensinde en sandhed, som inspirer og opmuntrer? Sjældent, hvis overhovedet.

Tænk på den anden side på dem, som forsøger at være positive og at se det gode, det smukke og det sande i enhver situation. Tænk over, hvordan du føler dig meget tættere på sjælen og sandheden, når du kommunikerer med den slags mennesker.

Det er sandt, at et af principperne til opdagelse af sandheden er udelukkelsesmetoden, men når den sande søgende benytter den, vil han lede efter det, som er sandt i processen. Med andre ord vil han fokusere på at se det, som er sandt, mens han udelukker fejlene. Det er meget anderledes end det negativt polariserede menneske, hvis formål først og fremmest er at finde fejl.

Hvis et menneske er fokuseret på at finde fejl, kan han let finde disse i ethvert skrift på jorden, også i Jesu egne ord.

Spørgsmål: Betyder det, at man måske vil overse eller ignorere det forkerte og det falske, hvis man bruger dette princip?

Man vil stadig opdage fejl på vejen frem mod sandheden, men at se fejlene, når man ser fra et positivt perspektiv, er meget anderledes end at se dem, når man ser fra et negativt perspektiv.

Når man er i sit negative lune, vil man fryde sig over at finde fejl og kan endda opnå et negativt, triumferende "aha øjeblik", ligesom en grib der finder et ådsel.

Den positive person opnår et "aha øjeblik", når sandheden træder frem og kaster sig ikke over fejlene, når han ser dem – han noterer sig dem og fortsætter. Han retter kun opmærksomheden mod fejlene, når han selv eller den sandhed, han repræsenterer, bliver angrebet, og selv da er fokus på at kaste lys over det, som er sandt.

Næste princip, som vi vil diskutere, er lidt en parallel til det 18. princip.

Princip 19: "Søg og du skal finde, bank på og døren åbnes – spørg og du vil få svar."

Årsagen til, at dette princip fungerer, er til dels klar nok, men der er alligevel noget, der ikke er helt

tydeligt.

Princippet udspringer af Mesterens ord:

”Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, som søger, finder; og den, som banker på, lukkes der op for.”

(Matthæusevangeliet 7:7-8)

Jeg kan huske, da jeg som ung hørte dette skriftsted første gang. Jeg syntes, det var et vidunderligt løfte, for jeg havde mange spørgsmål. Men til min skuffelse fandt jeg ud af, at det ikke rigtigt virkede bare at bede Gud om et svar. Til sidst fandt jeg følgende skriftsted, som gav mig håb: ”Han sagde også til dem: »Hvis en af jer har en ven og midt om natten går hen til ham og siger: Kære ven, lån mig tre brød, for en ven af mig er kommet rejsende, og jeg har ikke noget at byde ham, og han så svarer derindefra: Spar mig for det besvær! Døren er allerede låst, og mine børn og jeg selv er gået i seng. Jeg kan ikke stå op og give dig noget – jeg siger jer: Selv om han ikke står op og giver ham noget for venskabs skyld, vil han dog på grund af hans påtrængenhed rejse sig og give ham, hvad han har brug for. Jeg siger jer: Bed, så skal der gives jer; søg, så skal I finde; bank på, så skal der lukkes op for jer. For enhver, som beder, får; og den, der søger, finder; og den, der banker på, lukkes der op for.” (Lukasevangeliet 11:5-10)

Jeg følte mig opmuntret, da jeg læste det. Det virkede, som om det var en nøgle. Det var tydeligt, at man ikke straks modtager det, som man søger, men at man må være vedholdende over en periode. Og det var, hvad jeg besluttede at gøre. Jeg ville spørge og søge, indtil jeg modtog, selv om der skulle gå lang tid. Før eller senere ville jeg finde ud af, om princippet fungerede.

Jeg begyndte således at søge svar på forskellige mysterier, som interesserede mig. I ganske lang tid syntes der ikke at ske noget, men så – i rolige øjeblikke hvor jeg ikke forventede noget – begyndte inspirationen at komme. I begyndelsen var den indre stemme så stille og så lille, at jeg tænkte, at det var min fantasi. Andre gange syntes principper at komme til mig som flammende lyn, men med tiden begyndte jeg at balancere det intense med den indre ro, og til min store glæde fandt jeg ud af, at jeg kunne opnå svar på ethvert spørgsmål, som havde med principperne at gøre. Nogle tog bare længere tid end andre.

Der er mange spørgsmål, som jeg stadig ikke har modtaget svaret på, men for de fleste af dem gælder det, at jeg ikke intenst har forsøgt at finde svaret. De svar, som jeg har søgt med stor energi, er altid kommet efter en tid.

Og dette fører os frem til:

Princip 20: Spændingspunktet

Spændingspunktet er et stress punkt, som går forud for al skabelse såvel som fremskridt inden for viden og intelligens.

Hvis du tager et modellfly og trækker propellen op, vil gummibåndet udsættes for større og større stress eller spænding, og til sidst bliver det helt stramt. I begyndelsen virker det måske, som om der sker meget lidt, og at der ikke opbygges nogen spænding, men hvis man er vedholdende, så vil gummibåndet efterhånden spændes. Den, der flyver modellflyet, må bruge sin dømmekraft og nå frem til det nøjagtige spændingspunkt. Hvis han drejer for meget, vil gummibåndet bryde, og det vil være en ulykke. Hvis han derimod drejer båndet netop nok, kan han udnytte energien i drejningerne eller spændingen og bruge den til at flyve modellflyet.

Et andet og anderledes eksempel på spændingspunktet er, når man kommer sukker i et glas vand. Hvis du bare kommer lidt sukker i, ser det ud til at forsvinde, som om der ingenting sker, fordi

sukkerets partikler forsvinder ind i de tomme mellemrum mellem vandets molekyler. Men hvis du bliver ved med at komme sukker i, bliver mellemrummet mellem molekylerne fyldt, og der opstår et spændingspunkt i vandet. Når dette sker, bliver sukkeret synligt, og noget af det, som var skjult, kommer til syne sammen med det sidst tilsatte sukker.

Det er ligeså med hensyn til at finde det, du søger. Når du retter opmærksomheden mod det, du søger, og sender energi til det, så virker det måske, som om der intet sker i en tid. Men når du når spændingspunktet, vil der ske en næsten mirakuløs materialisering. Det kan ske gennem den stille, lille stemme, en flammende bekræftelse eller intuitiv viden, der kommer som et lyn fra en klar himmel.

Stol på, at lignelsen om den vedholdende nabo er sand. Hvis du fortsætter med at søge, vil det liv, som er højere end dig, til sidst overgive sig og give dig det, du ønsker.

Princip 21: Stil spørgsmål!

Dette virker som et meget enkelt princip til at opdage sandhed, men du ville blive overrasket over, hvor overset det er, måske også hos dig selv. Problemet med at opdage sandheden er, at hvis den søgende ikke stiller spørgsmål og søger svarene på sine spørgsmål, så vil han kun opdage meget lidt. Jeg troede engang, at de fleste mennesker var som mig og havde en masse spørgsmål, de gerne ville have svar på. Men på et tidspunkt havde jeg en interessant oplevelse, hvor jeg indså, at de fleste ikke stiller spørgsmål, før en eller anden autoritet beder dem om det.

I mine unge dage var jeg lidt naiv. På et tidspunkt underviste jeg voksne i en søndagsskole i Kristi Genkomst og fik den ide, at jeg ville stille et spørgsmål til de 30 mennesker i klassen. Her er spørgsmålet:

”Lad os forestille os, at Kristi Genkomst netop har fundet sted, og at Jesus står lige her, så I er ganske tæt ved ham. I kan stille ham et hvilket som helst spørgsmål, som I ønsker. Hvad vil I så spørge om?”

Til min forbløffelse så jeg ikke en eneste løftet hånd. Der var flere i klassen, som jeg betragtede som ganske spirituelle, og jeg troede, at de var ligeså nysgerrige som mig, men deres hænder bevægede sig ikke.

Efter et øjebliks ubehagelig stilhed valgte jeg et af de mere intelligente medlemmer. ”Der er helt sikkert et eller andet, som du gerne vil spørge Jesus om,” sagde jeg.

Han forblev tavs. Han kunne ikke finde på noget at spørge om.

Så udvalgte jeg en kvinde, som var et idealistisk medlem af kirken. ”Det er den største mulighed, mennesker har haft de sidste 2000 år. Er der ikke et eller andet, du gerne ville spørge ham om?”

Hun tænkte sig lidt om og svarede: ”Jo, jeg kunne vel spørge ham, hvordan min familie og jeg kan gøre vores fællesaktiviteter mandag aften bedre.”

Jeg stirrede et øjeblik i forbavselse. I en klasse med cirka 30 mennesker, var dette det eneste spørgsmål, nogen kunne finde på at stille. Dette var begyndelsen til en personlig opvågnen for mig. Jeg forstod pludselig, hvor lidt nysgerrighed der findes blandt menigmand.

Så nu vil jeg give jer det samme spørgsmål: Lad os antage, at I har chancen for at tale med Kristus, Gud, en mester eller et højerestående væsen, som har adgang til alle mysterier. Er der noget, I vil spørge om?

Adskillige medlemmer fra diskussionsgruppen svarede. Her er flere af de spørgsmål, jeg især syntes om. Jeg begynder med min favorit, men ønsker på ingen måde at forklejne alle andre spørgsmål,

som I har stillet. Der er mange virkelig gode, som vi bare ikke har tid til at snakke om. Her er spørgsmålet, som fortjener en guldstjerne. Det kommer fra Ash, som spørger: "Har du brug for min hjælp, og hvis du har, på hvilken måde kan jeg da bedst hjælpe?"

JJ:

Der er en naturlig tilbøjelighed til at vælge den modsatte fremgangsmåde og bede Gud om at hjælpe os, fortælle om os selv og spørge om hjælp til vores egne problemer.

Ash stiller det interessante spørgsmål, om Gud eller de højere liv har behov for vores hjælp. Måske behøver de os ikke, men hvis de gør, hvilken slags hjælp har de så behov for? Er det muligt, at det, de har behov for, er noget ganske andet, end vi tror?

Ash' spørgsmål er anderledes, fordi de fleste mennesker slet ikke ville finde på at stille det.

Hvorfor? Fordi mange mener, at Gud slet ikke behøver hjælp af nogen slags. Ash stillede spørgsmålstegn ved det ortodokse her. Han går altså mod strømmen, og at gøre det vil føre til viden, hvis et menneske er åbent og modtagende.

Alle liv i universet har brug for hjælp fra andre liv, både de højere og lavere på en eller anden måde. Det er at manifestere Guds kærlighed, når man opsøger at andet liv og spørger, om det har brug for hjælp.

Ash' to andre spørgsmål var også gode. Jeg har allerede skrevet en del om dem, men et af dem er velegnet til en lyd-præsentation engang i fremtiden.

"Hvordan kan jeg bevare din tilstedeværelse hos mig?"

"Hvordan kan jeg vide, om det jeg "hører" inden i mig selv, er fra mit indre, åndelige selv eller mit egoistiske selv? Eller hvordan jeg kan være mere i harmoni med ånden og vide, at det er den sande ånd, som kommunikerer med mig i det øjeblik?"

JJ:

Der var et andet interessant spørgsmål fra vores ven, Dan. Han spørger: "Hvordan er det muligt, at der overhovedet er noget, der eksisterer og hvorfor?"

JJ:

Det er også et spørgsmål, som er meget mystisk for mig. Jeg ville sige det således: "Hvordan kan noget eksistere?" Hvis der blot fandtes en enkelt sten i hele universet, ville det være forbavsende og forvirrende, men alle muligheder eksisterer.

Vi ved, at der er noget, der findes derude, fordi vi oplever det. Descartes tænkte længe og dybt over dette og endte med "Cogito, ergo sum" eller "Jeg tænker, derfor eksisterer jeg."

Vi ved, at vi er her, og at der findes form, tanker og eksistens, så vores virkelige spørgsmål må dreje sig om, hvad vi opfatter som virkelighed. Hvorledes grundlaget for virkeligheden blev til er noget, jeg aldrig har set nogen endog forsøge at forklare. Skabelsen ja. Mange tænkere har forsøgt at forklare den, men hvorledes eksistensen eller Gud blev til, er noget helt andet.

Lad mig slutte med dette spørgsmål: Hvorfor er kunsten at stille spørgsmål så vigtig for den søgende? Hvorfor kræver det en veludviklet bevidsthed at stille et spørgsmål, som fører frem til ny viden?

Copyright J J Dewey